

човѣка. Една отъ тия болести е и **синята пришка**. Тя е заразна, микробна болестъ, и заразата ѝ е въ кръвта на добичето. Заразеното животно бързо умира, обикновено вътре въ 12 до 48 часа. Болното животно отдѣля заразата въ лигитѣ и кръвта, които изтичатъ отъ носа и устата му. Отъ тия лиги и кръвь може да се зарази и човѣкъ, а когато умре животното, заразата остава по кожата, по вълната, по рогата, въ месото му, които сжщо могатъ да я предадатъ на околнитѣ.

У човѣка заразата прониква чрезъ раничка или одраскване на кожата. На мѣстото, дето тя е проникнала, следъ нѣколко часа (до 5—6 дни) поличава зачервяване, явява се и мѣхурче. Това мѣхурче по срѣдата си посинява и почернява, около него се явява силенъ отокъ. Болниятъ се усѣща много отпадналъ и зле. У него се явява отравяне на кръвта, отъ което бързо последва смъртъ.

Когато едно животно умре отъ вжгленъ и трупътъ му се изхвърли край село, кучета и врани го разкъсватъ и разнасятъ по полето. При дъждъ, поройни води отнасятъ заразата и я прѣскаатъ по земята, по пасища и ливади. А заразата на синята пришка е много устойчива. Тя може да трае и години. Когато крави, овци и другъ добитѣкъ пасатъ по такова замърсено мѣсто, тѣ изпасватъ съ тревата и заразата, която, презъ раничкитѣ отъ убождания по устата на добитѣка отъ трѣнчета и др. прониква въ тѣлото имъ и ги заразява.

*

Можемъ ли да се предпазимъ отъ тази опасна болестъ?
— Можемъ, като избѣгваме заразяването.

Умре ли нѣкое животно отъ синя пришка (далакъ, вжгленъ), не трѣбва да се изхвърля край селото, нито на мегданя и на улицата, а да се заравя дълбоко въ земята и да се посипва съ варъ или да се изгаря. А за да не заболяватъ животнитѣ, трѣбва да се вакциниратъ противъ тази болестъ.

Вакцинацията противъ синята пришка е открита отъ великия ученъ французинъ Пастьоръ, още презъ 1880. год. Благодарение на тази вакцинация, смъртността по овцитѣ въ Франция, вътре въ 12 години, се е намалила отъ 94⁰/₀ на 10⁰/₀.

Благодарение сжщо и на санитарнитѣ мѣрки, които се взематъ за избѣгване заразяванията, две трети отъ умиралията, които е причинявала по-рано синята пришка у човѣка, сж изчезнали.

Хората могатъ да се опазятъ отъ синята пришка, като не употребяватъ месо, вълна и кожи отъ заболѣли или умрѣли набързо животни и да не носятъ царвули отъ нещавена кожа.